

ప రి చ య ము

మన కవి పిన్ననాట నుండి సంప్రదాయరీతులలోఁ బెరిగినవాఁడౌటచే భగవద్గీతా యోగవాసిష్టాది తత్త్వగ్రంథముల పట్ల మక్కువ గలవాఁడై యనుదినము జప మాచరించు నైష్ఠికుఁ డయ్యెను. వయస్సు మరలిన కొలఁది నీ భావమే కవిలో జ్ఞించి కావ్యానువాదరచనము నిలిపి తత్త్వగ్రంథములకుఁ గావ్యానువాదములు చేయుటకుఁ బురి కొల్పినది. దాని ఫలితమే ప్రకృతకావ్యము. పిమ్మట యోగవాసిష్ఠమును బద్ధ్యాంధ్రీకరణముగఁ బ్రారంభించి కవి 1948 వ సం॥ లోఁ గాలధర్మ మొండుటచే నీ కృతికి నంతరాయము గల్గుటయే కాక— అపూర్వఫణితిని, గద్యపద్యాత్మకముగా రసాత్మకమానట్లు త్రిపురాన వాశమును గూర్చి చరిత్రరూపముగా వ్రాయఁబూనిన సంకల్పము కూడ నెఱవేఱదయ్యెను.

భగవద్గీతాతత్త్వగ్రంథానువాదములో మన కవి ప్రదర్శించిన ప్రతిభావ్యుత్పత్తులను గూర్చి “తొలిపలుకుల” యనంతరము విశేషించి యుగ్గడింపఁ బనిలేదు. ఈ కావ్యనిర్మాణమును గూర్చి యెండురెండు మాట లప్రస్తుతములు గావు. కృతికర్త.

“తగదు తగ దిది పార్థ” (పుట ౧౮)

యను మకుటము గల భాగములతోఁ (8-4-1941 వ తేదీని) ప్రారంభించి, కావ్యారంభమును (౧౧ పుట మొదలు) 2-1-1942 వ తేదీని బూరించిరి. పంచమాధ్యాయము వఱకుఁ గల కావ్యభాగమును 27-1-1942 నాటికిఁ బూర్తిచేసిరి. 1942 ఫిబ్రవరి, మార్చినెలలలో రచనకు అవాంతరము గల్గెను. 2-4-1942 వ తేదీనుండి పునారచన మారంభించి యచంచలదీక్షతో మాసాంతమునకుఁ గావ్యమును సమాప్త మొనరించిరి.

కవిగారు తమ వ్రాతప్రతిలో నేయే భాగముల నేయే వేళల వ్రాసి పూర్తిచేసికొనుచు వచ్చిరో వివరముగ నుటంకించుున్నారు. ఆయా వేళలనుబట్టి యించుమించు కావ్యనిర్మాణ మంతయు రాత్రి వేళల 12—4 గంటల నడిమికాలమున జేరిగినట్లు తెల్ల మగును.

ఈ కవి రచనావిధానములలో నొక ప్రత్యేకవిశిష్టతకలదు. తాము పగ లంతయు నితరవ్యాసంగములలో నిమగ్నులై ప్రశాంతముగ రాత్రివేళలఁ దమ సాధోపరిభాగమున శయనించుచే, లేచి విహరించుచేఁ, దాము సంకల్పించిన కృతిని మనోగతముగానే నిర్మించి రూపొందించి యేదో యొక వేళకు నిద్రించెడువారు. ఉదయము లేచి రాత్రి యల్లిన తమ మనోమాత్రస్థితకావ్యభాగములను గాగితములపై కెక్కించెడివారు. ఇట్టి రచనావిధానమున వీరికిని ఆంగ్ల కవిశిఖామణి మిల్టనునకు సామ్యము కలదు. *

కాని యీ కృతిని బైవిధముగా మనోగతిని రూపొందించును వెను వెంటనే రాత్రివేళలయందే కాగితములపై వ్రాసిపెట్టుచే వచ్చిరి - ఉదాహరణమునకు—

- (i) “మానిత విజ్ఞానముతో” (౫౫ వ పుట) అను మకుటము గల యేడవ యధ్యాయమును 2-4-1942 వ తేది రాత్రి 12 గంటలకును,
 (ii) “విజ్ఞానాన్విత మతిగోప్యంబీ...” (౬౫ వ పుట) అను మకుటము గల తొమ్మిదవ యధ్యాయము 4-4-1942 వ తేది రాత్రి 2 గంటలకును

బూరించిరి. ఇట్లే దాదాపు కావ్య మంతయు రచింపఁబడిన దని వ్రాతప్రతివలనఁ దెలియుచున్నది.

ఈ కృతినే కాక మన కళాప్రపూర్ణుని యితరాముద్రితములను గూడఁ బ్రచురించేటలో వెనుబాటులేని దీక్షను జోపుచున్న సాధ్వీమణి, కవితల్లజల యర్థాంగి రామరత్నమ్మగారికి ఆంధ్రపాఠకలోకము కృతజ్ఞతాబద్ధమై యున్నది.

గుంటూరు }
 1-1-1954 }

ఎలవర్తి రోశయ్య, ఎం. ఏ.,
 ఆవుల గోపాలకృష్ణమూర్తి

* మిల్టన్ తా నంధుఁ డగుటచే నేకాంతమునఁ గావ్యములను మనోవిధిని వినిర్మించుకొని తన కూతును మేల్కొలిపి యామెచే వ్రాయించెడి వాఁ డనుట ప్రఖ్యాతమే కదా!